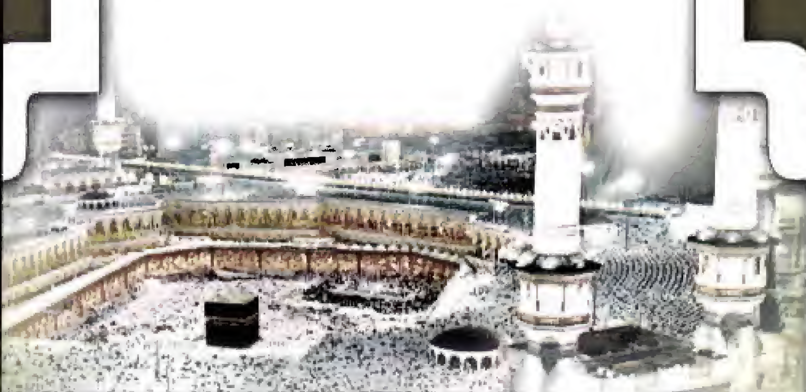
تجالو ١٥٤

يا باغي الخير أقبل

Mga Pinaniniwalaan

Sa Islam

أصول العقيدة

The Cooperative Office For Call & Guidance to Communities at Rawdhah Area
Under the Supervision of Ministry of Islamic Affairs and Endowment
and Call and Guidance -Riyadh - Rawdhah
Tel. 4922422 - fax.4970561 E.mail: mrawdhah@hotmail.com P.O.Box 87299 Riyadh 11642

أصول العقيدة

أعده و ترجمه إلى اللغة الفلبينية

شعبة توعية الجاليات في الزلفي

الطبعة الثانية: ١٤٢١/١٠ هـ.

ح المكتب التعاوني للدعوة والإرشاد وتوعية الجاليات بالزلفي، ١٤١٥هـ.

فهرسة مكتبة الملك فهد الوطنية أثناء النشر

أصول العقيدة
٢٦ ص ؛ ١٢ × ١٧ سم
ردمك : ٣ - ٦ - ٨١٣ - ٩٩٦٠
(النص باللغة الفلبينية)
١- العقيدة الإسلامية ٢-التوحيد

ديوي ٢٤٠ ١٥/٠٧٤٤

رقم الإيداع: ١٥/٠٧٤٤
ردمك: ٣-٦-٨١٣-٩٩٦٠

الصف والإخراج: **شعبة توعية الجاليات في الزلفي**

أصـول العقـيدة

Mga Pinaniniwalaan Sa Islam

Ang Tawhíd at ang mga Uri Nito

Ang **Tawhíd** ay ang pagbubukod-tangi kay Allah sa anumang nauukol sa Kanya at sa anumang kailangang gampanan sa Kanya na mga uri ng pagsamba. Sinabi ni Allah[1] (51:56): **"Hindi Ko nilikha ang jinni at ang tao kung hindi upang sambahin nila Ako."** Sinabi pa Niya (4:36): **"Sambahin ninyo si Allah at huwag kayong magtambal sa Kanya ng anuman."** Ang Tawhíd ay tatlong uri: Tawhíd al-Ulúhíyah (Kaisahan sa Pagkadiyos), Tawhíd ar-Rubúbíyah (Kaisahan sa Pagkapanginoon) at Tawhíd al-Asmá' wa as-Sifát (Kaisahan sa mga Pangalan at mga Katangian).

1. Ang Tawhíd ar-Rubúbíyah

Ang Tawhíd ar-Rubúbíyah (Kaisahan sa Pagkapanginoon) ay ang pagbubukod-tangi kay Allah sa paglikha at pangangasiwa sa sansinukob na ito, at na Siya rin ang Tagapagtustos, ang Tagapagbigay-buhay, ang Tagabawi ng buhay, at ang nagtataglay ng paghahari (o pagmamay-ari) sa mga langit at lupa. Sinabi ni Allah (35:3): **"May tagapaglikha pa bang iba pa kay Allah na nagtutustos sa inyo mula sa langit at lupa? Walang Diyos kundi Siya...."** Sinabi pa Niya (67:1): **"Mapagpala Siya na nasa kamay Niya ang paghahari—at Siya ay may kakayahan sa lahat ng bagay—"** Ang paghahari ni Allah ay paghaharing sumasaklaw sa lahat ng nasa Sansinukob, ginagawa niya rito ang anumang ninanais Niya.

---

[1] Ang mga talata ng Qur'an o mga Hadíth na sinipi rito ay salin lamang mula sa wikang Arabe ng kahulugan ng Salita ni Allah o ng salita ni Propeta Muhammad (SAS), ayon sa kakayahan ng tagapagsalin.

Tungkol naman sa pamumukod-tangi ni Allah sa pangangasiwa, Siya ay namumukod sa pangangasiwa sapagkat Siya lamang ang nangangasiwa sa mga nilikha. Sinabi Niya (7:54): **"Tunay ngang Kanya ang paglikha at ang pag-uutos. Mapagpala si Allah, ang Panginoon ng mga nilalang."** Walang nagkakaila sa uri ng Tawhíd na ito kundi ang mga abnormal sa mga tao. Ikinakaila nila ito sa salita sa kabila ng pagkilala nila nito sa kaibuturan ng mga puso nila, gaya nga ng sinabi ni Allah (27:14): **"Ikinaila nila ang mga tanda, samantalang natiyak ito ng mga sarili nila,..."**

2. Ang Tawhíd al-Ulúhíyah

Ang Tawhíd al-Ulúhíyah (Kaisahan sa Pagkadiyos) ay ang pagbubukod-tangi kay Allah sa lahat ng uri ng pagsamba: hindi gagawan ng tao si Allah ng isa pang sasambahin at pag-uukulan ng pagsamba. Ang uri na ito ng Tawhíd ay ang dahilan kung kaya nilikha ni Allah ang mga nilikha, gaya nga ng sinabi Niya (51:56): **"Hindi Ko nilikha ang jinni at ang tao kung hindi upang sambahin nila Ako."** Ito rin ang dahilan kung kaya isinugo Niya ang mga propeta at ibinaba Niya ang mga Banal na Aklat, gaya nga ng sinabi Niya (21:25): **"Hindi Kami nagsugo noong wala ka pa ng sugo kung hindi Namin isiniwalat dito na walang Diyos kundi Ako, kaya sambahin ninyo Ako."** Ang uring ito ng Tawhíd din ang ikinaila ng mga Mushrik noong anyayahan sila ng mga sugo sa Tawhíd (7:70): **"Sinabi nila: "Dumating ka ba sa Amin upang sambahin namin si Allah lamang at iwan namin ang sinasamba noon ng mga ninuno namin?..."**

Dahil dito, hindi matatanggap na magbaling ng anuman sa mga uri ng pagsamba sa iba pa kay Allah, ni sa anghel na malapit kay Allah, ni sa propeta na isinugo, ni sa matuwid na tao, at ni sa isa man sa mga nilikha sapagkat ang pagsamba ay hindi magtatanggap kung hindi ukol kay Allah.

3. Ang Tawhíd al-Asmá' wa as-Sifát

Ang Tawhíd al-Asmá' wa as-Sifát (Kaisahan sa mga Pangalan at mga Katangian) ay ang paniniwala sa pamumukod-tangi ni Allah sa anumang ipinangalan Niya at ipinanlarawan Niya sa sarili Niya, na nasasaad sa Qur'an, o sa anumang ipinangalan ng Sugo Niya (SAS)[1] sa Kanya at ipinanlalarawan nito sa Kanya na nasasaad sa Hadíth,[2] at ang pagkikilala sa mga ito sa paraang naaangkop sa kadakilaan Niya nang walang Tahríf (pagpapalit ng kahulugan), walang Ta'tíl (pag-aalis ng kahulugan), walang Takyíf (paglalarawan ng kahulugan), at walang Tamthíl (paghahalintulad), ayon sa tunay na kahulugan ng mga ito, hindi ayon sa kahulugang patalinhaga. Ang halimbawa nito ay na si Allah ay nagpangalan sa sarili Niya ng *al-Hayy* (ang Buháy), kaya naman tungkulin nating maniwala na ang *al-Hayy* (ang Buháy) ay isa sa mga pangalan ni Allah at tungkulin din nating maniwala sa anumang katangiang nilalaman ng pangalang ito at iyon ay ang ganap na buhay na hindi naunahan ng kawalang-buhay at hindi susundan ng pagkalipol. Pinangalanan ni Allah ang sarili Niya na *as-Samí'* (ang Nakaririnig) kaya tungkulin nating maniwala na ang *as-Samí'* ay isa sa mga pangalan Niya, na ang pagdinig ay isa sa mga katangian Niya, at na Siya ay Nakaririnig.

Isa pang halimbawa. Nagsabi si Allah (5:64): **"Nagsabi ang mga Hudyo: "Ang kamay ni Allah ay nakagapos." Magapos ang mga kamay nila at sumpain sila sa sinabi nila. Datapuwa't ang dalawa Niyang kamay ay nakaabot: nagkakaloob Siya sa paraang niloloob Niya. ..."** Samakatuwid, kinilala ni Allah na

---

[1] (SAS): Sallalláhu 'Alayhi wa Sallam: Sumakanya ang pagpapala at kapayapaan ni Allah. Binabanggit ito sa tuwing tinutukoy si Propeta Muhammad (SAS).

[2] Ang Hadíth ay ang ulat hinggil sa kung ano ang sinabi, ang ginawa at ang sinang-ayunan ng Propeta (SAS).

nagtataglay ang sarili Niya ng dalawang kamay, na inilarawang nakaabot: masaganang nagbibigay. Kaya, tungkulin nating maniwala na si Allah ay may dalawang kamay na nakaabot upang magbigay at magbiyaya. Subalit tungkulin nating huwag nating tangkain—sa pamamagitan ng imahinasyon ng ating mga isip ni sa pamamagitan ng pagbigkas ng ating mga bibig—na ilarawan ang kahulugan ng dalawang kamay na iyon ni ihalintulad ang mga iyon sa mga kamay ng mga nilikha sapagkat si Allah ay nagsasabi (42:11): **"...Walang anumang katulad sa Kanya. Siya ay ang Nakaririnig, ang Nakakikita."**

Ang buod ng tinalakay tungkol sa uri ng Tawhíd na ito ay na tungkulin nating kilalanin ang anuman sa mga pangalan at mga katangian na kinilala ni Allah na taglay ng sarili Niya at kinilala ng Sugo Niya (SAS) na taglay Niya ayon sa tunay na kahulugan ng mga ito, nang walang Tahríf (pagpapalit ng kahulugan), walang Tamthíl (paghahalintulad), walang Takyíf (paglalarawan ng kahulugan), at walang Ta'tíl (pag-aalis ng kahulugan).

Ang Kahulugan ng *Lá Iláha Illalláh*

Ang paniniwala sa ***Lá Iláha Illalláh***: **Walang Diyos Kundi si Allah** ay ang pangunahing saligan ng Islam at ito ay may pinakadakilang kalagayan sa Relihiyong Islam sapagkat ito ang una sa mga haligi ng Islam, ang pinakamataas na sangay sa mga sangay ng pananampalataya, at ang pagtanggap ni Allah sa mga gawa ng tao ay nakabatay sa pagpapahayag nito at sa pagkilos o paggawa ayon sa mga hinihiling nito. Tungkol naman sa totoong kahulugan nito na hindi dapat lumihis dito ang pag-unawa ay ***walang sinasamba sa totoo kundi si Allah***; ang kahulugan nito ay hindi 'walang Tagapaglikha kundi si Allah,' o 'walang may kakayahang lumalang kundi si Allah,' o 'walang umiiral kundi si Allah.' Ang pahayag na ito ay may dalawang Saligan:

1. Ang pagkakaila. Ito ay napapaloob sa pagsabi natin ng ***Lá Iláha***: Walang Diyos, sapagkat ikinaila nito ang pagkadiyos sa lahat ng bagay.
2. At ang pagkilala. Ito ay napapaloob sa pagsabi natin ng ***Illalláh***: Kundi si Allah, sapagkat kinilala nito na ang pagkadiyos ay ukol kay Allah lamang: wala Siyang katambal.

Samakatuwid, walang sasambahin kundi si Allah lamang at hindi ipinahihintulot na magbaling ng anuman sa mga uri ng pagsamba sa iba bukod pa kay Allah. Kaya ang nagsasabi ng ***Lá Iláha Illalláh***, nang nalalaman ang kahulugan nito at kumikilos ayon sa hinihiling nito gaya ng pagtanggi sa Shirk at pagkilala sa kaisahan ni Allah, kalakip ng matatag na paniniwala sa isinasaad nito at ng pagkilos ayon dito, siya talaga ang Muslim. Ang kumikilos ayon sa hinihiling ng ***Lá Iláha Illalláh***, ngunit walang paniniwala rito, siya ay Munáfiq;[1] ang kumikilos nang salungat sa hinihiling nito gaya ng paggawa ng Shirk ay Mushrik[2] na Káfir,[3] kahit pa man sabihin niya ito sa pamamagitan ng bibig niya.

Ang Kapakinabangang Dulot ng *Lá Iláha Illalláh*

Ang pahayag na ito ay may maraming kapakinabangan at mga bungang idinudulot. Ang mga sumusunod ang ilan sa mga ito:

1. Na ito ay dahilang humahadlang sa pananatili magpakailanman sa Impiyerno ng sinumang naniniwala sa Tawhíd na naging karapat-dapat na pumasok sa Impiyerno (dahil sa mga masama na nagawa). Nasasaad sa Hadíth sa Sahíh al-Bukhárí at Sahíh Muslim na ang Propeta (SAS) ay nagsabi: ***"Ilalabas sa***

---

[1] Nagkukunwari o nagpapanggap na sumasampalataya sa Islam.

[2] Ang Mushrik ay ang sinumang lumalabag sa Tawhid at naniniwala o gumagawa ng Shirk. Ang Shrik ay ang kabaligtaran ng Tawhid o ang pag-uukol sa iba pa kay Allah ng anumang nauukol lamang kay Allah.

[3] Ang Káfir ay isang di-Muslim o ang tumatangging sumampalataya sa Islam.

Impiyerno ang sinumang nagsabi ng* Lá Iláha Illalláh *habang sa puso niya ay may kasimbigat ng isang butil na barley na kabutihan, at ang sinumang nagsabi ng* Lá Iláha Illalláh *habang sa puso niya ay may kasimbigat ng isang butil na trigo na kabutihan, at ilalabas din sa Impiyerno ang sinumang nagsabi ng* Lá Iláha Illalláh *habang sa puso niya ay may kasimbigat ng isang butil na alabok na kabutihan."

2. Alang-alang dito ay nilikha ang Jinní at ang Tao. Sinabi ni Allah (51:56): **"Hindi Ko nilikha ang Jinní at ang Tao kung hindi upang sambahin nila Ako."**
3. Ito rin ang dahilan kaya isinugo ang mga Sugo at ibinaba ang mga Banal na Aklat. Sinabi Niya (21:25): **"Hindi Kami nagsugo noong wala ka pa ng isang sugo kung hindi Kami nagkasi sa kanya na walang Diyos kundi Ako, kaya naman sambahin ninyo Ako."**
4. Ito ang susi ng pag-aanyaya ng mga sugo ni Allah. Silang lahat ay nag-anyaya sa katuruang ito. Ang bawat isa sa kanila, ayon sa nasasaad sa Qur'án (7:73), ay nagsasabi sa mga tao nila: **"...Sambahin ninyo si Allah; wala na kayong Diyos na iba pa sa Kanya...."**
5. Ito ang pinakamainam na binabanggit sa paggunita kay Allah, gaya nga ng sinabi ng Propeta (SAS): ***"Ang pinakamainam na sinabi ko at ng mga propeta na nauna sa akin ay* Lá iláha illalláh, wahdahu lá Sharíka lah (*Walang Diyos kundi si Allah—tanging Siya lamang: wala Siyang katambal*)."**

Mga Kundisyon ng *Lá Iláha Illalláh*

Ang paniniwala sa *Lá Iláha Illalláh* ay may pitong kundisyon; hindi magiging makabuluhan ang pagbigkas niyon kung hindi nabuo ang mga ito at sinunod ng tao ang mga ito nang walang pagsalungat sa anuman sa mga ito.

1. Ang Kaalaman

Ito ay ang kaalaman sa kahulugan nito batay sa pagkakaila (na may iba pang totoong Diyos) at pagkilala (na si Allah lamang ang totoong Diyos) at batay sa ang anumang gawaing hinihiling nito. Samakatuwid, kapag nalaman ng isang tao na si Allah ang kailangang sambahin lamang, na ang pagsamba sa iba sa Kanya ay walang saysay at gumawa siya ayon sa hinihiling ng kaalamang iyon, siya ay talagang nakaaalam sa kahulugan ng ***Lá iláha illalláh.*** Nagsabi si Allah (47:19): **"Kaya pakaalamin mo na walang Diyos kundi si Allah,..."** Nagsabi naman ang Sugo (SAS): ***"Ang sinumang mamatay at nalalaman niya na walang Diyos kundi si Allah, papasok siya sa Paraiso."***

2. Ang Katiyakan

Ito ay nangangahulugang bibigkasin ang Shahádah: ***Lá iláha illalláh*** ayon sa katiyakang ikinapapanatag ng puso nang hindi pinapasukan ng anumang mga pag-aalinlangang ihinahasik ng mga demonyong jinní tao at mga demonyong tao. Manapa'y sinasabi ito nang may ganap na katiyakan sa ipinahihiwatig nito. Nagsabi si Allah (49:15): **"Ang mga sumasampalataya lamang ay ang mga naniwala kay Allah sa Kanyang Sugo, at pagkatapos ay hindi sila nag-alinlangan ..."** Nagsabi naman ang Sugo (SAS): ***"Sumasaksi ako na walang Diyos kundi si Allah at na ako ay Sugo ni Allah. Walang makikipagtagpo kay Allah na isang taong hindi nagdududa sa dalawang [pagsasaksing] ito nang hindi papasok sa Paraiso."***

3. Ang Pagtanggap

Nangangahulugan ito na tatanggapin ang lahat ng hinihiling ng paniniwala sa ***Lá Iláha Illalláh***, sa isip at sa salita. Kaya naman paniniwalaan ang mga Kapahayagan ni Allah at ang lahat ng nasasaad mula sa Sugo (SAS). Tatanggapin ang lahat ng mga ito,

at walang anumang tatanggihan sa mga ito. Nagsabi si Allah (2:285): **"Sumampalataya ang Sugo sa ibinaba sa kanya mula sa Panginoon niya, at *gayon din* ang mga Mananampalataya. Bawat isa ay sumampalataya kay Allah, sa mga anghel Niya, sa mga Aklat Niya, at sa mga sugo Niya. "Hindi kami nagtatangi-tangi sa mga sugo,"** ***sabi nila.*** **At sinabi *pa* nila: "Narinig namin at tumalima kami; *igawad Mo po* ang Iyong kapatawaran, Panginoon namin; at sa Iyo ang Hantungan."**

Pumapasok sa larangan ng pagtanggi at kawalan ng pagtanggap ang sinumang tumututol o tumatanggi sa ilan sa mga patakaran o mga kaparusahan na itinakda ng Sharí'ah (Batas ng Islam), gaya ng mga tumututol sa parusang iginagawad sa salang pagnanakaw o pangangalunya, o sa pag-aasawa ng higit sa isa, o sa paraan ng paghahati ng mana, at iba pa. Nagsabi si Allah (33:36): **"Hindi nararapat para sa lalaking mananampalataya ni sa babaeng mananampalataya, kapag nagtakda si Allah at ang sugo Niya ng isang kautusan, na magkakaroon pa sila ng pagpipilian sa pagpapasya nila...."**

4. Ang Pagpapaakay

Ito ay ang pagsuko at ang pagpapaakay sa pamamagitan ng pagpapaakay sa ipinahihiwatig ng ***Lá Iláha Illalláh.*** Marahil ang pagkakaiba sa pagitan ng pagpapaakay at ng pagtanggap ay na ang pagtanggap ay ang pagpapahayag ng pagtanggap sa kawastuhan ng kahulugan nito sa pamamagitan ng salita, samantalang ang pagpapaakay naman ay ang pagsunod sa pamamagitan ng mga paggawa. Kapag nalaman ng isang tao ang kahulugan ng ***Lá Iláha Illalláh***, naniwala rito nang may katiyakan, at tinanggap ito ngunit hindi naman siya nagpaakay, hindi nagpasakop, hindi sumuko, at hindi niya ginawa ang hinihiling ng kanyang nalaman, tunay na iyon ay wala ring mabuting maidudulot sa kanya. Nagsabi si

Allah (39:54): **"Magbalik-loob kayo sa Panginoon ninyo at sumuko kayo sa Kanya...."** at sinabi pa Niya (4:65): **"Kaya hindi nga, sumpa man sa Panginoon mo, hindi sila sumasampalataya hangga't hindi ka nila ginagawang tagahatol sa anumang hidwaang namamagitan sa kanila, at pagkatapos ay hindi sila nakasusumpong sa mga sarili mila ng pagtutol sa anumang ihinusga mo at nagpapasakop sila nang tunay na pagpapasakop."**

5. Ang Pagpapakatotoo

Ito ay ang pagpapakatotoo kay Allah, sa pamamagitan ng pagiging totoo sa pananampalataya at totoo sa Pinaniniwalaan. Nagsabi si Allah (9:119): **"O mga sumampalataya, mangilag kayong magkasala kay Allah at maging kasama kayo ng mga nagpapakatotoo."** Nagsabi naman ang Sugo (SAS): ***"Ang sinumang magsabi ng* Lá Iláha Illalláh *nang totoo mula sa puso niya, papasok siya sa Paraiso."*** Samakatuwid, kung binigkas man ng isang tao ang Shahádah sa pamamagitan ng dila niya ngunit tinanggihan naman sa puso ang ipinahihiwatig nito, hindi makapagliligtas iyon sa kanya; sa halip ay pumapasok lamang siya sa hanay ng mga Munáfiq. Kabilang din sa sumasalungat sa pagpapakatotoo ay ang pagpapasinungaling sa anumang ihinatid ng Sugo (SAS) na katuruan o ang pagpapasinungaling sa ilan sa ihinatid niya, sapagkat si Allah ay nag-utos sa atin na tumalima at maniwala sa Sugo (SAS), at iniugnay pa nga Niya iyon sa pagtalima sa Kanya. Sinabi Niya (24:54): **"Sabihin mo: "Tumalima kayo kay Allah at tumalima kayo sa Sugo;..."**

6. Ang Pag-uukol ng Katapatan.

Ito ay ang pagdadalisay ng tao sa gawa niya o kilos niya, sa pamamagitan ng matuwid na hangarin, mula sa lahat ng bahid ng Shirk. Iyon ay nangangahulugang mamumutawi sa kanya ang lahat

ng mga salita at mga gawa upang tapat na iukol kay Allah. Hahangaring makamit ang pagkalugod Niya, nang walang bahid ng pagpapakitang-tao, o ng hangaring mapuri ng tao o, ng layuning magtamo ng kapakinabangan, o ng pansariling hangarin, o ng pagnanasang hayag o lihim, o ng udyok ng pagkilos dala ng pag-ibig sa isang tao o pananaw sa buhay o prinsipyo o partidong sinusunod nang walang pagsasaalang-alang sa patnubay buhat kay Allah. Manapa'y kailangang siya, sa gawain niya, ay naghahangad na makamit ang ikalulugod ni Allah at ang kaligtasan sa Kabilang-buhay. Hindi ibaling ang puso sa kahit sinumang nilikha dahil sa pagnanais na magkamit mula rito ng gantimpala o pagpapasalamat. Nagsabi si Allah (39:3): **"Tunay ngang ukol kay Allah ang wagas na pagsamba...."** at sinabi pa Niya (98:5): **"Walang ipinag-utos sa kanila kundi sambahin nila si Allah nang nag-uukol ng katapatan sa Kanya sa pagsamba..."** Nasasaad naman sa Sahíh al-Bukhárí at Sahíh Muslim, sa Hadíth na isinalaysay ni 'Utbán, na ang sabi ng Sugo (SAS): *"Tunay na si Allah ay nagkait nga sa Impiyerno ng sinumang nagpahayag ng* **Lá Iláha Illalláh,** *na naghahangad sa pamamagitan niyon ng ikinalulugod ni Allah."*

7. Ang Pag-ibig

Ang tinutukoy rito ay ang pag-ibig sa dakilang Pahayag na ito, at sa ipinahihiwatig nito at sa hinihiling nito. Samakatuwid, iibigin si Allah at ang Sugo Niya (SAS), pangingibabawin ang pag-ibig sa Kanilang dalawa higit sa lahat ng pag-ibig, at gagampanan ang mga kundisyong hinihingi ng pag-ibig na ito at ang mga hinihiling na gagawin para rito. Iibigin si Allah nang may kalakip na pagpipitagan, pagdakila, takot, at pag-asa. Iibigin ang iniibig ni Allah na mga pook gaya ng Makkah, Madínah, at mga Masjid sa kabuuan; mga panahon na gaya ng buwan ng Ramadán, unang sampung araw sa buwan ng Dhul Hijjah at iba pa; mga persona na

gaya ng mga propeta, mga sugo, mga anghel, mga matapat na tao, mga Shahíd,[1] at mga matuwid na tao; mga gawaing panrelihiyon na gaya ng pagsasagawa Saláh, pagbibigay ng Zakáh, pag-aayuno, at pagsasagawa ng Hajj; mga salita na gaya ng pagbigkas ng Dhikr at pagbabasa ng Qur'án.

Kabilang din sa pag-ibig na ibigin ang mga iniibig ni Allah nang higit kaysa sa mga iniibig ng sarili, mga pinakaaasam-asam nito, at mga minimithi nito. Bahagi rin ng pag-ibig kay Allah na kasuklaman ang kinasusuklaman Niya: kasusuklaman ang mga walang pananampalataya, ang kawalang-pananampalataya, ang kasuwailan, at ang pagsuway. Nagsabi si Allah (5:54): **"O mga sumampalataya, ang sinumang tatalikod sa inyo sa kanyang relihiyon, magdadala si Allah ng mga taong Kanyang iibigin sila at kanilang iibigin Siya, na mga mapagpakumbaba sa mga Mananampalataya, mga mabagsik sa mga Tumatangging sumampalataya. Makikibaka sila sa landas ni Allah at hindi sila mangangamba sa paninisi ng naninisi...."**

Ang Kahulugan ng *Muhammad Rasúlulláh*

Ang *Muhammad Rasúlulláh* (si Muhammad ay Sugo ni Allah) ay ang pagkilala sa salita at sa isip na siya ay Lingkod at Sugo ni Allah sa lahat ng tao, at ang pagkilos at ang paggawa ayon sa hinihiling ng pagkilalang ito, gaya ng pagtalima sa kanya sa anumang ipinag-utos niya, paniniwala sa anumang sinabi niya, pag-iwas sa anumang ipinagbawal niya at sinaway, at na hindi sasambahin si Allah nang hindi ayon sa itinagubilin niya. Ang pagsaksi na si Muhammad ay Sugo ni Allah ay may dalawang Haligi o Batayan: **Lingkod ni Allah** at **Sugo ni Allah**. Ang dalawang ito ay humahadlang sa pagpapalabis at pagwawalang-

[1] Martir o taong namatay na nakikipaglaban alang-alang sa Islam.

bahala sa karapatan niya. Siya ang Lingkod at ang Sugo ni Allah at siya ang pinakaganap na nilikha dahil sa dalawang marangal na katangiang ito. Ang kahulugan ng **Lingkod** dito ay ang ***mananambang alipin***. Ibig sabihin: siya ay isang taong nilikha na nilikha mula sa kung saan nilikha ang mga tao; nangyayari sa kanya ang nangyayari sa kanila. Sinabi ni Allah (18:110): **"Sabihin mo: "Ako ay tao lamang na tulad ninyo...."** at ang sabi pa Niya (18:1): **"Ang papuri ay ukol kay Allah na nagbaba sa lingkod Niya ng Aklat at hindi Niya ito nilagyan ng kabaluktutan."**

Ang kahulugan naman ng **Sugo** ay ang ***isinugo*** sa lahat ng tao dala ang paanyaya sa pagsamba kay Allah, bilang tagapaghatid ng nakalulugod na balita at tagapagbabala. Sa pagsaksi sa kanya (SAS) sa pamamagitan ng dalawang katangiang ito (Lingkod at Sugo) ay nahahadlangan ang pagpapalabis at pagwawalang-bahala sa karapatan niya. Kaya nga lamang mayroong maraming nag-aangking kabilang diumano sa mga tagasunod niya na nagpapalabis at nagpapasobra kaugnay sa karapatan niya hanggang sa inangat na siya, mula sa antas ng pagiging mananamba, sa antas na pinag-uukulan ng pagsamba bukod pa kay Allah. Hinihingan siya ng saklolo bukod pa kay Allah. Hinihilingan siya ng bagay na walang may kakayahang magbigay kundi si Allah, gaya ng pagtugon sa mga pangangailangan at pag-aalis ng mga kapighatian. May iba namang nagkakaila sa mensahe niya o nagwawalang-bahala sa pagsunod sa kanya o sumasalig sa mga pahayag na sumasalungat sa mensaheng hinatid niya.

Mga Haligi ng Pananampalataya

Nalalaman natin, batay sa mga katibayan buhat sa Qur'án at Hadíth, na ang mabuting mga gawa at mga salita ay nagkakaroon lamang ng kabuluhan at tinatanggap kapag nagmula sa wastong

paniniwala. Samakatuwid, kung ang paniniwala ay hindi tama, mawawalan ng kabuluhan ang lahat ng gawa at salitang nagmula roon gaya ng sinabi ni Allah (5:5): "**...Ang sinumang tumanggi sa Pananampalataya, nawalan na ng kabuluhan ang gawa niya at siya sa Kabilang-buhay ay kabilang sa mga talunan.**" at sabi pa Niya (39:65): "**Talagang ikinasi na sa iyo at sa mga nauna sa iyo na talaga namang kung nagtambal ka kay Allah ay talagang mawawalan nga ng kabuluhan ang gawa mo at talagang ikaw ay mapabibilang nga sa mga talunan.**"

Ipinakikita ng Aklat ni Allah at ng Hadíth ng Kanyang Sugo (SAS) na ang wastong paniniwala ay mabubuod sa paniniwala:

1. Kay Allah,
2. Sa mga anghel Niya,
3. Sa mga aklat Niya,
4. Sa mga sugo Niya,
5. Sa Huling Araw, at
6. Sa Tadhana at Takda—ang mabuti rito at ang masama nito.

Ang anim na ito ang Saligan ng Wastong Paniniwala na ibinabang kasama ng mga ito ang Mahal na Aklat ni Allah at isinugong kasama ng mga ito ang Kanyang Sugo na si Muhammad (SAS). Tinatawag ang mga ito na mga Haligi ng pananampalataya.

1. Ang Paniniwala kay Allah

Bahagi ng pananampalataya kay Allah ay ang maniwala na Siya ang totoong Diyos na karapat-dapat sa Pagsamba at wala nang iba pa sapagkat Siya ang Tagapaglikha ng mga tao, ang Nagbibiyaya sa kanila, ang Nagtutustos sa mga pangangailangan nila, ang Nakaaalam sa inililihim nila at inihahayag nila, at ang May-kakayahang maggantimpala sa masunurin sa kanila at magparusa sa suwail sa kanila. Alang-alang sa Pagsambang ito ay nilikha ni Allah ang Jinní at ang Tao at ipinag-utos Niya iyon sa

kanila, gaya ng sinabi Niya (51:56-58): **"Hindi Ko nilikha ang jinn at ang tao kung hindi upang sambahin nila Ako. Hindi Ako nagnanais mula sa kanila ng panustos at hindi Ako nagnanais na pakainin nila Ako. Tunay na si Allah ay ang Tagapagtustos, ang Nagtataglay ng matatag na lakas."**

Isinugo ni Allah ang mga Sugo at ibinaba Niya ang mga Aklat upang ilahad ang katotohanang ito, upang anyayahan ang mga tao sa katotohanang ito at upang magbigay-babala laban sa anumang sumasalungat dito, gaya ng sinabi Niya (16:36): **"Talaga ngang nagpadala Kami sa bawat kalipunan ng isang sugo *na nagsasabi*: "Sambahin ninyo si Allah at iwaksi ninyo ang diyus-diyusan."…"**

Ang pinakadiwa ng Pagsamba na ito ay ang ilaan kay Allah ang lahat ng uri ng pagsambang isinasagawa ng tao gaya ng panalangin, pangamba, pag-asa, dasal, pag-aayuno, pag-aalay, pamamanata at iba pang mga uri ng pagsamba, sa paraang may pagpapakumbaba sa Kanya, may pag-asa at may takot, kalakip ang lubos na pag-ibig sa Kanya at pagpapakaaba sa kadakilaan Niya. Ang nakararaming bahagi ng Qur'án ay ibinaba dahil sa dakilang simulaing ito, gaya ng sabi Niya (39:2-3): **"…kaya sambahin mo si Allah naag nag-uukol ng katapatan para sa Kanya sa pagsamba. Tunay ngang ukol kay Allah ang wagas na pagsamba…."** at sabi pa Niya (17:23): **"Itinadhana ng Panginoon mo na hindi kayo sasamba kundi sa Kanya,…"** at sabi pa Niya (40:14): **"Kaya dumalangin kayo kay Allah, nang nag-uukol ng katapatan para sa Kanya sa pagsamba, kahit pa man masuklam ang mga tumatangging sumampalataya."**

Bahagi rin ng pananampalataya kay Allah ang maniwala sa lahat ng tungkulin at obligasyong ibinigay Niya sa kanyang mga lingkod gaya ng Limang Haligi ng Islam na isinasagawa nang hayagan. Ang mga ito ay ang sumusunod:

1. Ang pagsaksi na walang totoong Diyos kundi si Allah at si Muhammad ay Sugo ni Allah,
2. Ang pagsasagawa ng Saláh,
3. Ang pagbibigay ng Zakáh,
4. Ang pag-aayuno sa buwan ng Ramadán, at
5. Ang pagsasagawa ng Hajj sa Banal na Bahay ni Allah para sa sinumang may kakayahang makarating roon.

At iba pang mga tungkulin na nabanggit sa Sharí'ah o Batas ng Islam. Ang pinakamahalaga at pinakadakila sa Limang Haliging ito ng Islam ay ang Shahádah o Pagsaksi na walang totoong Diyos kundi si Allah at si Muhammad ay Sugo ni Allah.

Bahagi rin ng pananampalataya kay Allah ay ang maniwala na Siya ang Tagapaglikha ng mga nilalang, ang Tagapangasiwa ng kanilang mga kapakanan, at ang Tagapamahala sa kanila sa pamamagitan ng Kanyang kaalaman at Kanyang kapangyarihan ayon sa kung ano ang niloloob Niya; na Siya rin ang Nagmamay-ari ng Mundo at Kabilang-buhay, at ang Panginoon ng lahat ng mga nilalang—wala nang Tagapaglika bukod pa sa Kanya at wala nang Panginoon maliban pa sa Kanya; na Siya ay nagsugo ng mga sugo at nagpababa ng mga Banal na Aklat upang ituwid ang mga tao at anyayahan sila sa ikaliligtas nila at sa ikabubuti nila sa Mundo at sa Kabilang-buhay; na Siya ay walang katambal sa lahat ng mga nabanggit na iyon. Sinabi Niya (39:62): **"Si Allah ay Tagapaglikha ng bawat bagay, at Siya ay Pinananaligan sa bawat bagay."**

Bahagi pa rin ng pananampalataya kay Allah ang maniwala sa napakagagandang mga pangalan Niya at napakatataas na mga katangian Niya na nasasaad sa Mahal na Aklat Niya at naisalaysay mula sa mapagkakatiwalaang Sugo Niya. Paniniwalaan ang mga ito nang walang Tahríf (pagpapalit ng kahulugan), walang Ta'tíl (pag-aalis ng kahulugan), walang

Takyíf (paglalarawan ng kahulugan), at walang Tamthíl (paghahalintulad), kalakip ng paniniwala sa ipinahihiwatig ng mga ito na mga dakilang kahulugan na siyang mga 'paglalarawan' kay Allah. Kailangang 'ilarawan' Siya sa pamamagitan ng mga ito sa paraang naaangkop sa Kanya, nang hindi Siya iwinawangis sa nilikha Niya sa anuman sa mga katangian Niya, gaya ng sinabi Niya (42:11): **"...Walang katulad sa Kanya na anuman. Siya ay ang Nakaririnig, ang Nakakikita."**

Napaloloob din sa pananampalataya kay Allah ang paniniwala na ang pananampalataya ay sa salita at sa gawa, nadadagdagan sa pamamagitan ng pagtalima at nababawasan sa pamamagitan ng pagsuway; at na hindi ipinahihintulot na paratangan na Káfir ang isa sa mga Muslim dahil sa nagawang anuman sa mga pagsuway na mababa sa Shirk at Kufr (Kawalang-pananampalataya), gaya ng pangangalunya, pagnanakaw, pakikinabang sa Ribá,[1] pag-inom ng mga nakalalasing, pagsuway sa mga magulang, at iba pang mga malalaking kasalanan hangga't hindi naman itinuturing niyon na ipinahihintulot ang mga ito. Batay ito sa sabi ni Allah (4:48): **"Tunay na si Allah ay hindi magpapatawad na tambalan Siya ngunit magpapatawad Siya sa anumang iba pa roon sa kaninumang loloobin Niya. Ang sinumang nagtatambal kay Allah ay nakagawa na ng mabigat na kasalanan."**

Bahagi ng pananampalataya kay Allah ang umibig dahil kay Allah at ang masuklam dahil rin kay Allah, ang pagkampi dahil kay Allah at ang pagkalaban dahil kay Allah. Iibigin at kakampihan ng Mananampalataya ang mga Mananampalataya, at kasusuklaman at kakalabanin ang mga Káfir na nasusuklam at kumakalaban sa Islam.

---

[1] Anumang patubo na nakukuha sa pautang, sa deposito sa bangko at iba pa.

2. Ang Paniniwala sa mga Anghel

Naglalaman ang paniniwala sa mga anghel ng pinaniniwalaan sa kabuuan at pinaniniwalaan sa detalye. Naniniwala ang isang Muslim na si Allah ay mayroong mga anghel na nilikha Niya at binigyan ng kalikasang tumalima sa Kanya. Sila ay maraming uri; mayroon sa kanila na mga itinalaga sa pagpasan ng Trono ni Allah, mayroon sa kanila na mga tagabantay ng Paraiso at Impiyerno, at mayroon sa kanilang mga itinalaga sa pagtatala ng mga gawa ng tao.

Pinaniniwalaan natin sa detalye ang mga anghel na binanggit mismo ni Allah at ng Kanyang Sugo (SAS) ang mga pangalan, gaya nina Jibríl, Míká'il, Málik na tagabantay ng Impiyerno, at Isráfíl na nakatalaga sa pag-ihip ng Tambuli. Ayon kay 'Á'ishah (RA),[1] ang Propeta (SAS) ay nagsabi: ***"Nilikha ang mga anghel mula sa liwanag, nilikha ang mga jinní mula sa apoy na walang usok, at nilikha si Adan ayon sa nailarawan[2] na sa inyo."*** Ang Hadíth na ito ay itinala ni Imám Muslim.

3. Ang Paniniwala sa mga Aklat

Kinakailangang maniwala sa kabuuan na si Allah ay nagpababa ng mga banal na aklat sa Kanyang mga propeta at Kanyang mga sugo upang linawin ang Kanyang karapatan at upang mag-anyaya sa pagsamba sa Kanya lamang. Naniniwala tayo sa detalye sa mga aklat na binanggit mismo ni Allah ang mga pangalan gaya ng Tawráh, Zabúr, Injíl,[3] at Qur'án.

---

[1] (RA): ***Radiyalláhu 'Anhu*** para sa lalaki, ***Radiyalláhu 'Anhá*** para sa babae, ***Radiyalláhu 'Anhum*** para sa marami; ang ibig sabihin nito ay: Kalugdan siya (o sila) ni Allah. Ito ay panalanging binabanggit sa tuwing nababanggit ang pangalan o taguri ng kasamahan o asawa ni Propeta Muhammad (SAS).

[2] Nilikha si Adan mula sa alabok.

[3] Ang Tawráh, ang Zabúr at ang Injíl ay ang mga pangalan sa wikang Arabe ng mga orihinal na aklat na ipinahayag ng Diyos kina Propeta Moises, Propeta David

Ang Qur'án ang pinakamainam sa lahat ng mga banal na aklat at ang pangwakas sa lahat. Ito ang tagapangalaga sa mga naunang aklat at ang nagpapatotoo sa mga iyon. Ito ang kailangang sundin at isapatakaran ng sambayanang Muslim, kalakip ng mga Sunnah na napatotohanang mula sa Sugo (SAS) sapagkat ipinadala ni Allah ang Sugo Niya na si Muhammad (SAS) bilang Sugo sa lahat ng jinní at tao. Ibinaba Niya sa kanya ang Qur'án upang siyang humatol sa kanila at ginawa Niya ito na lunas sa mga puso, tagapagbigay-linaw sa bawat bagay, patnubay, at awa para sa mga nilalang, gaya ng sinabi Niya (6:155): **"Ito ay pinagpalang Aklat na ibinaba Namin—kaya sundin ninyo ito at mangilag kayong magkasala nang harinawa kayo ay kaawaan—"** Sinabi pa Niya (16:89): **"...Nagbaba Kami sa iyo ng Aklat bilang paglilinaw sa bawat bagay, patnubay, awa, at nakalulugod na balita para sa mga Muslim."**

4. Ang Paniniwala sa mga Sugo

Kinakailangang maniwala sa mga sugo, sa kabuuan at sa detalye. Naniniwala tayo na si Allah ay nagsugo sa mga lingkod Niya ng mga sugo bilang mga tagapaghatid ng nakalulugod na balita, mga tagapagbabala, at mga tagapag-anyaya sa katotohanan. Ang sinumang tumugon sa kanila ay magtatamo ng kaligtasan at ang sinumang sumalungat sa kanila ay masasadlak sa kabiguan at pagsisisi. Ang pangwakas at pinakamainam sa lahat ng mga sugo

---

=at Propeta Jesus (Sumakanila ang kapayapaan at pagpapala ni Allah). Ang *Pentateuch* sa Matandang Tipan ng Bibliya ng mga Kristiyano o ang Torah ng mga Hudyo, na sinasabing ipinahayag kay Moises; ang Salmo (*Psalms*) sa Matandang Tipan, na sinasabing ipinahayag ka David ngunit ayon naman sa ilang mga eskolar ng Bibliya ay hindi lamang si David ang sumulat; at ang Bagong Tipan sa kabuuan, ang mga Evangelio ayon kina Mateo, Marcos, Lucas at Juan, ang mga sulat ni Pablo at iba pang aklat sa Bagong Tipan; ang lahat ng mga ito ay hindi kinikilala ng Islam na siyang mga **orihinal** na aklat na ipinahayag ng Diyos kina Moises, David at Jesus.

ay ang Propeta natin na si Muhammad (SAS), gaya ng sinabi ni Allah (16:36): **"Talaga ngang nagpadala Kami sa bawat kalipunan ng isang sugo *na nagsasabi*: "Sambahin ninyo si Allah at iwaksi ninyo ang diyus-diyusan."..."** Nagsabi pa Siya (33:40): **"Si Muhammad ay hindi ama ng isa sa mga kalalakihan ninyo, subalit ang Sugo ni Allah at ang pangwakas sa mga Propeta...."**

Ang sinuman sa kanila na binanggit ni Allah ang pangalan o napatunayang binanggit ng Sugo ni Allah (SAS) ang pangalan ay paniniwalaan natin sa detalye at nang tiyakan, tulad nina Noah, Húd, Sálih, Abraham at iba pa—ang pinakamainam na pagpapala at pinakadalisay na pagbati ay makamit nilang lahat at ng ating Propeta.

5. Ang Paniniwala sa Huling Araw

Napapaloob dito ang paniniwala sa lahat ng ipinabatid ni Allah at ng Sugo Niya (SAS) tungkol sa mga mangyayari pagkatapos ng kamatayan, gaya ng pagsubok na daranasin ng patay sa loob ng libingan, at pagdurusa o ginhawang daranasin nito sa libingan; at sa mga masasaksihan sa Araw ng Pagkabuhay, gaya ng mga kahila-hilakbot na mga bagay, mga paghihirap, pagtawid sa Sirát, pagtitimbangan ng mga nagawa, pagtutuos, paggagantimpala, at pagbubuklat ng mga talaan ng mga mabuti't masamang gawa sa harap ng mga tao: mayroon sa kanilang kukunin ang talaan niya sa pamamagitan ng kanang kamay o kaliwang kamay o hindi kaya ay kukunin mula sa likuran. (Ang Sirát ay daang manipis pa sa buhok at matalas pa sa espada na itatayo sa ibabaw ng impiyerno. Dadaan dito ang mga tao.)

Napapaloob din doon ang paniniwala sa Hawd na inuman para sa Propeta Nating si Muhammad (SAS), ang paniniwala sa Paraiso at Impiyerno, ang pagkakita ng mga Mananampalataya sa kanilang

Panginoon, ang pakikipag-usap Niya sa kanila, at iba pang mga nasasaad sa Qur'án at mga Hadíth na tunay na nagmula sa Sugo ni Allah (SAS). (Ang Hawd ay ang lawa ng Propeta (SAS) na kapag ininuman ng mga tagasunod niya, kailanman ay hindi na sila mauuhaw.) Kinakailangang sampalatayanan at paniwalaan ang lahat ng iyon ayon sa ipinaliwanag ni Allah at ng Sugo Niya (SAS).

6. Ang Paniniwala sa Tadhana at Pagtatakda

Ang paniniwala rito ay naglalaman ng apat na sangkap:

1. **Ang Kaalaman.** Na alam ni Allah ang anumang nangyari, ang anumang nangyayari at ang anumang mangyayari. Alam Niya ang mga kalagayan ng Kanyang mga lingkod, ang mga makakamit na biyaya nila, ang mga taning ng kanilang buhay, ang kanilang mga gawa, at ang iba pang mga may kaugnayan sa kanila: walang nakalingid sa Kanya na anuman mula sa mga iyon, gaya ng sinabi Niya (8:75): **"...Tunay na si Allah ay Maalam sa bawat bagay."**
2. **Ang Pagsulat.** Ipinasulat ni Allah ang lahat ng itinakda at itinadhana Niyang mangyari, gaya ng sabi Niya (36:12): **"... Lahat ng bagay ay itinala Namin sa aklat na naglilinaw."**
3. **Ang Kalooban.** Maniniwala sa nangingibabaw na kalooban ni Allah: ang anumang niloob Niya ay mangyayari at ang anumang hindi Niya niloob ay hindi mangyayari, gaya nga ng sinabi Niya (3:40): **"Ganyan si Allah, ginagawa Niya ang anumang niloloob Niya."**
4. **Ang Paglikha.** Nilikha Niya ang lahat ng mga umiiral; wala nang tagapaglikha na iba pa sa Kanya at wala nang Panginoon maliban pa sa Kanya, gaya ng sinabi Niya (6:102): **"Iyan si Allah, ang Panginoon ninyo: walang Diyos kundi Siya, na Tagapaglikha ng bawat bagay; kaya sambahin ninyo Siya. Siya ay Pinananaligan sa bawat bagay."**

Ang mga Nakalalabag sa Islam

Maaaring matalikod ang isang Muslim sa kanyang Relihiyon sa pamamagitan ng maraming uri ng mga bagay na Nakalalabag sa Islam. Kabilang sa pinakamapanganib at pinakamadalas na mangyari sa mga ito ay ang sampung ito:

1. **Ang Shirk o Pagtatambal kay Allah.** Nagsabi Siya (5:72): **"...Tunay na ang sinumang nagtatambal kay Allah ay ipinagkait na ni Allah sa kanya ang Paraiso at ang magiging tuluyan niya ay ang Apoy. Ang mga lumalabag sa katarungan ay wala ngang mga tagatulong."** Kabilang din sa Shirk ang pananalangin sa mga patay, ang pagpapasaklolo sa kanila, ang pamamanata sa kanila, at ang pag-aalay sa kanila.
2. **Ang gumagawa ng mga tagapagitna (*intermediary*) sa pagitan niya at ni Allah**—pinananalanginan ang mga ito, hinihilingan ang mga ito ng Pamamagitan (*intercession*) at inaasahan ang mga ito—ay naging Káfir na.
3. **Ang hindi nagturing na mga Káfir ang mga Mushrik** o nag-alinlangan sa pagiging Káfir nila o nagtuturing na tama ang kanilang paniniwala ay naging Káfir na.
4. **Ang naniwala na ang patnubay ng iba pa sa Propeta (SAS) ay higit na perpekto kaysa sa patnubay nito,** o ang hatol ng iba pa rito ay higit na magaling kaysa sa hatol nito, siya ay isa nang Káfir. Iyan ay katulad ng naniniwala na ang mga patakaran at ang mga batas na ginawa ng mga tao ay mainam pa kaysa sa Batas ng Islam, o na ang patakaran ng Islam ay hindi naaangkop na ipatupad sa panahon ngayon, o na ito ang isang dahilan ng di-pagsulong ng mga Muslim, o na lilimitihan na lamang ang Islam sa ugnayan sa pagitan ng tao at Panginoon Niya at hindi na ito manghihimasok pa sa ibang mga aspeto ng buhay, o na naniniwalang ang pagpapatupad sa patakaran ni Allah kaugnay sa pagpuputol ng kamay ng magnanakaw o

pagba ating may-asawa ay hindi nababagay sa panahon ngayon.

Napapaloob din dito ang paniniwalang ipinahihintulot na humatol nang hindi ayon sa Batas ni Allah kaugnay sa mga Mu'ámalah[1] o kaugnay sa pagpataw ng mga kaparusahan at iba pa, kahit pa man hindi maniwalang iyon ay mainam pa kaysa sa Batas ng Islam sapagkat sa pamamagitan niyon ay itinuring nang ipinahihintulot ang ipinagbawal ni Allah. Ang bawat isang nagtuturing na ipinahihintulot ang ipinagbawal ni Allah, siya ay isang Káfir.

5. **Ang nasusuklam sa anuman sa katuruang ihinatid ng Sugo (SAS), kahit pa man ginagampanan niya ito, ay naging Káfir na.** Nagsabi si Allah (47:9): **"Iyan ay sapagkat sila ay nasuklam sa ibinaba ni Allah kaya naman pinawalang-kabuluhan Niya ang mga gawa nila."**
6. **Ang nangungutya sa anuman sa Relihiyon ng Sugo (SAS) o gantimpala o kaparusahan nito** ay naging Káfir na. Nagsabi si Allah (9:65-66): **"...Sabihin mo: "Kay Allah, sa mga Tanda Niya, sa Sugo Niya kayo ba ay nangungutya? Huwag na kayong magdahilan; tumanggi na kayong sumampalataya pagkatapos ng pagsampalataya ninyo...."**
7. **Ang Panggagaway.**[2] Ang nagsasagawa nito o tumatangkilik dito ay naging Káfir na. Sinabi ni Allah (2:102): **"...Ngunit hindi nagtuturo ang dalawang ito sa isa man hangga't hindi nagsasabi ang mga ito: "Kami ay tukso lamang, kaya huwag kang tumalikod sa pananampalataya."..."**

---

[1] Ang Mu'ámalah ay anumang gawaing ginagawa ng mga tao sa pagitan nila tulad ng pagtitinda at pagbili, at pangungutang at pagpapautang.

[2] Ang panggagaway o Sihr sa wikang Arabe ay ang anumang gawaing gumagamit ng karunungang itim o nagpapatulong sa mga jinni o mga masamang espiritu o mga maligno. Ang mga taong maituturing na nagsasagawa ng panggagaway ay =

8. **Ang pagkampi at pakikipagtulungan sa mga Mushrik laban sa kapwa mga Muslim.** Nagsabi si Allah (5:51): **"...Ang sinumang magpapatangkilik sa kanila mula sa inyo, tunay na siya ay kabilang sa kanila. Tunay na si Allah ay hindi nagpapatnubay sa mga taong lumalabag sa katarungan."**
9. **Ang naniniwala na may mga tao na maaaring hindi masaklawan ng Batas na ipinahayag kay Muhammad (SAS),** siya ay Káfir na dahil ang sabi ni Allah (3:85): **"Ang sinumang maghahangad ng iba pa sa Islam bilang relihiyon, hindi iyon matatanggap sa kanya, at siya sa Kabilang-buhay ay kabilang sa mga talunan."** Hindi pinahihintulutan ang sinumang inabot ng mensahe ni Propeta Muhammad (SAS) na sumunod sa batas ng iba pa sa kanya o maniwalang ang kaligtasan ay nasa pagsunod sa pamamaraan na iba pa sa kanyang pamamaraan.
10. **Ang pag-ayaw sa Relihiyon ni Allah** (Islam): hindi pinag-aaralan ito at hindi kumikilos ayon sa mga katuruan nito sapagkat ang sabi ni Allah (32:22): **"At sino pa ang higit na lumalabag sa katarungan kaysa kanya na pinaalalahanan na hinggil sa mga kapahayagan ng kanyang Panginoon at pagkatapos ay inayawan pa niya ang mga ito? Tunay na Kami, sa mga sumasalansang, ay maghihiganti."** Iyan ay sa pamamagitan ng pag-ayaw na matutunan ang pangunahing katuruan ng Islam na sa pamamagitan nito ang tao ay nagiging Muslim. Hindi ibig sabihin nito na obligadaong pag-aralan ang lahat ng detalye ng Islam.

=ang mahikero, albularyo, mangkukulam, *faithhealer*, manghuhula, angagayuma, at iba pang maituturing na kabilang sa kanila. Subalit hindi lahat ng taong nag-aangkin o tinataguriang mahikero o albularyo o manghuhula ay mga tunay na manggagaway dahil ang iba sa kanila ay wala naman talagang kapangyarihang manggaway; nanunuba lamang sila ng mga uto-uto.

Walang pinagkaiba sa lahat ng mga Nakalalabag na ito sa pagitan ng taong seryoso o di-seryoso o nagbibiro, maliban na lamang sa napilitan sapagkat wala siyang pananagutan sa ganitong kalagayan.

والله أعلم وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم...